

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at genindføre godtgørelsesordningen på området for sukkerafgifter med henblik på at forbedre konkurrenceevnen hos lokale producenter af sukkerholdige produkter som eksempelvis is og kage. Godtgørelsesordningen skal genindføres med virkning fra 1. januar 2020.**  
(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

### **Svarnotat**

(Naalakkersuisoq for Finanser og Nordisk Samarbejde)

På vegne af Naalakkersuisut vil jeg gerne sige tak til forslagsstilleren for at fremlægge dette beslutningsforslag.

Naalakkersuisut har stor forståelse for forslagsstillerens intentioner om, at forbedre konkurrenceevnen hos lokale producenter. Som det fremgår af Politisk-Økonomisk beretning for 2019 ønsker Naalakkersuisut således at forbedre Grønlands samlede konkurrencedygtighed ved at sænke det samlede skattetryk på selskaber. Målsætningen om nedsættelse af selskabsskatten er indskrevet i aftalen om finansloven for 2019. Dette forventes blandt andet at kunne indgå i de videre overvejelser og forhandlinger om Finanslovsforslaget for 2020 og kommende finanslovsforslag. Således efterleves princippet om, at virksomheder m.m. bør subsidieres på transparent vis direkte gennem finanslovene via eksempelvis erhvervsfremmetilskud eller justering af skattesatser frem for indirekte via fradrag og refusionsordninger.

Det foreliggende beslutningsforslag har til formål, at Naalakkersuisut skal genindføre en ordning, som blev ophævet i oktober 2007, hvorefter lokale producenter refunderes indførselsafgiften for det sukker, de anvender i deres produktion. Som det blev oplyst tidligere i år i svaret på et § 37 spørgsmål (2019-005) om samme emne, går forslagsstillers intention imod målet om at begrænse forbruget af sukkerholdige produkter ud fra sundhedsmæssige hensyn. Med det fremlagte forslag forventer forslagsstilleren, at Landskassens årlige provenu fra indførselsafgifterne vil blive udhulet med omkring 5 millioner kr. Forslagsstiller antager, at priserne på indenlandsk producerede sukkerholdige produkter såsom øl, slik, konsum-is og sodavand vil kunne blive nedsat med et tilsvarende beløb, såfremt producenterne i øvrigt finder grundlag for dette.

Naalakkersuisut skal bemærke, at der ikke er foreslået en finansiering til kompensation for dette provenutab. Det skal herudover bemærkes, at forslagets mulige positive, men givetvis mindre, effekter for dele af vort lands erhvervsliv, risikerer at blive modsvaret af de negative effekter på folkesundheden, som et øget sukkerforbrug på sigt vil medføre.

Det må anses som rimeligt at lægge til grund, at størstedelen af det bagværk m.v., som sælges her i landet, produceres lokalt og mange kunder foretrækker disse varer bl.a. fordi de er friske. Derfor er der grund til at være skeptisk med hensyn til forslagets betydning for de grønlandske producenters reelle forøgede afsætningsmuligheder. Ligeledes er det tvivlsomt om forslaget vil medføre billigere sodavand, da disse varer i ret vidt omfang ikke er udsat for konkurrence udefra, grundet vort lands særlige regler om den emballage, der lovligt kan benyttes.

Beslutningsforslaget vil således nærmere begunstige de professionelle producenter af sukkerholdige produkter, mens den almindelige borger, der ønsker at bage en hjemmelavet kage til fejring af højtid eller kaffemik, ikke vil få glæde af forslaget.

En refusionsordning som foreslået forventes som anført at medføre ansøgninger om tilbagebetalinger af erlagt afgiftsprovenu i størrelsesordenen 5 mio. kr. årligt. Dette skal ses i forhold til, at den samlede sukkerafgift indbringer omkring 7,5 mio. kr. årligt i provenu. Skattestyrelsen estimerer herudover forslaget til at koste mellem 0,5 og 1,0 millioner kroner i årlig administration og kontrol.

Forslaget vil således reducere det årlige nettoafgiftsprovenu fra sukkerafgiften med omkring 75 pct. Såfremt forslaget vedtages bør det derfor overvejes, om det overhovedet giver mening at opretholde den eksisterende sukkerafgift.

Det kunne alternativt overvejes helt at afskaffe sukkerafgiften. Ud over en lavere afgift for såvel erhvervsliv som private forbrugere ville en sådan løsning også mindske det ressourceforbrug som en refusionsordning vil medføre. En refusionsordning vil indebære, at såvel erhvervslivet som Skattestyrelsen skal afsætte ressourcer til at administrere ordningen, ligesom Skattestyrelsen skal udføre kontrol på området. Hvor en refusionsordning som foreslået således vil øge ressourceforbruget i både den private og den offentlige sektor vil en ophævelse af afgiften mindske dette en smule.

Sammenfattende finder Naalakkersuisut, at de mulige fordele ved forslaget bør vejes op mod de mulige negative virkninger ved forslaget. Der er efter Naalakkersuisuts mening betydelig usikkerhed knyttet til forslagets positive effekter for beskæftigelsen, og risiko for stigning i sukkerforbruget.

I det omfang Inatsisartut måtte anse behov for at øge konkurrenceevnen hos lokale producenter af sukkerholdige produkter bemærkes, at dette formål f.eks. kan fremmes ved at vedtage en indførselsafgift på importerede sukkerholdige produkter, som er i direkte konkurrence med lignende grønlandske produkter. Bl.a. kunne det være relevant at overveje en afgift på importeret konsum-is. Naalakkersuisut skal foreslå, at sådanne overvejelser også indgår i Inatsisartuts videre drøftelse af nærværende forslag.

På baggrund af ovenstående anbefaler Naalakkersuisut at forslaget henvises til Finans- og Skatteudvalget for en nærmere drøftelse af de 3 muligheder:

1. En refusionsordning som foreslået af forslagsstilleren,
2. En ophævelse af afgiften på sukker, eller
3. En afgiftsbelægning af importerede sukkerholdige produkter, som er i direkte konkurrence med lignende grønlandske produkter.

I det omfang Finans- og Skatteudvalget i forbindelse med drøftelser måtte komme frem til, at der bør indføres en refusion af sukkerafgift eller at afgiften bør ophæves skal Naalakkersuisut opfordre til, at udvalget også fremlægger overvejelser om, hvordan et sådant provenutab kan opvejes af merindtægter eller konkretiserede besparelser. Som anført ovenfor vil den første mulighed medføre omkostninger og provenutab på i alt 5,5-6,0 millioner kroner årligt, mens den anden mulighed vil medføre et provenutab på 7,5 millioner kroner årligt. Det er for nuværende ikke muligt at vurdere et

muligt merprovenu ved en eventuelt ny indførselsafgift på sukkerholdige produkter såsom f.eks. konsum-is. Et sådant merprovenu vil eventuelt kunne indgå som en del af finansieringsgrundlaget for en generel nedsættelse af selskabsskatten.

Med disse ord skal jeg på vegne af Naalakkersuisut foreslå, at forslaget overlades til behandling i Finans- og Skatteudvalget.